

Publicerad 22 jul 14:06

Ridning och relax på landet

Bo på lantgård - tankarna far osökt i väg mot mjölkkor och en bonde med leriga stövlar och sliten keps på huvudet. Så fel man kan ha. DN mötte entreprenörer med ekologisk odling, ridhästar och lyxig relaxavdelning i källaren.

En helg på landet tillsammans med barnen skulle inte vara fel, tänkte vi och bläddrade i katalogen "Bo på lantgård". Det fick inte vara för långt från stan, så vi letade i Sörmland, Västmanland och Uppland och upptäckte snart att det vi var ute efter - en gård med mjölkkor - inte var så lätt att hitta.

I stället fanns det gott om hus som inte verkade vara bondgårdar och där närheten till bad och strövtåg i naturen var säljargumenten.

Vi fastnade till slut för Övergrans jordbruk i Håbo kommun, en halvmil från centralorten Bålsta. De utlovade både hästar, får och kravodlade grönsaker.

Och nog kändes det lantligt allt när vi svängde in på den lilla vägen nedanför Övergrans kyrka - stall, lada, hagar, faluröda hus med vita knutar &

Men sen tog våra illusioner om lantgårdar och bönder slut.

Övergrans jordbruk drivs av makarna Kristina och Leif Zetterberg. Hon tar bland annat hand om alla gäster och sköter mycket av gårdens ekologiska odling. Den förädlar de själva och säljer i den egna självbetjäningsbutiken.

Där är det bara att välja bland kalvdans, sylt, färska ägg och grönsaker och gårdens mjölksyrade gurka i stora tråg. Dessutom driver familjens tonåringar glasskiosk. När man hittat det man vill ha räknar man själv ut vad det kostar och lägger pengarna i en skål. Här litar man på sina kunders ärlighet. Enligt Leif Zetterberg fungerar det mycket bra.

Han har många järn i elden och får väl representera den nya bonden: Aktiv politiker (för centern, så klart), ersättare i Europaparlamentet, ordförande för Företagarna i Uppland, vice ordförande för Västmanlands läns tidning och styrelseledamot i flera andra bolag.

Och så sprudlar han av idéer:

- Här brygger vi och några grannar eget öl sen något år tillbaka och så ordnar vi kurser i ölbrygning för grupper, säger han medan han tappar upp en alldeles utmärkt stout på fat.

Bryggeriet har han inrättat i en lada där övervåningen blivit modern konferens- och festlokal. Intill finns ett restaurangkök, inrett av en stjärnkock. Ute på altanen sitter ett sällskap och provar öl och trivs i den vackra skymningen med utsikt över en smal Mäljarvik som, om man fortsätter norrut, leder till Uppsala. Nere på ängen betar några islandshästar.

Tinas pedagogiska instruktioner och hästarnas trygga följsamhet gör turen till ett sant nöje.

Anna Hasselgärde gosar med hästarna före utridningen på det ekologiska jordbruket i Övergran, där man kan bo på lantgård.

- De trivs nere bland vassen och håller landskapet öppet, säger Leif Zetterberg, som får EU-bidrag för att hålla ängsmarkerna fina.

Svenska sommarkvällar kan snabbt bli kalla. Men då har Zetterbergs en trevlig överraskning åt oss. I källaren till huset som vi bor i har pannrum och förråd fått vika för bubbelpool, bastu och relaxavdelning. Toppen tycker Adam, 10, och David, 14. Minstingen Mira, 3, sussar däremot redan gott i sin nybäddade säng.

Nästa morgon har Kristina dukat fram en stor, härlig bondfrukost i köket, inklusive en färsk DN. I fönstret står de obligatoriska pelargonerna (se där, en uppfylld lantgårdskliché) och på bordet en stor bukett vackra ängsblommor.

Sen är det dags att testa om islandshästarna trivs med ett gäng ovana ryttare på ryggen. Jag och sönerna ska på turridning. Mira får nöja sig med en liten tur under mammas överinseende medan jag börjar med att rykta min häst, Hespa - isländska för trådulle. Hon står snällt still, har väl varit med om det här några gånger. Sen övar vi lite på rundbanan - skritt, stanna, starta, vända hästen - innan det bär ut i naturen med en grupp ledd av Tina Wagnås och Linda Obäck.

Tinas pedagogiska instruktioner och hästarnas trygga följsamhet gör turen till en sant nöje, både under stilla skritt i skogen och rask tölt över fälten intill jordbrukets energisskogsodling. Men inte är det jag som ryttare som styr vad Hespa ska göra. Hon rättar sig snällt efter ledarhästen och sätter egentligen bara fart när Lindas häst vill gå om. Oacceptabelt för Hespa - som håller hårt på flockens hierarki.

Enda besvärligheten uppstår när det är lerigt inne i skogen och de smarta hästarna försöker undvika geggan och därför trycker mot träden så att vi oerfarna ryttare får grenar och barr i ansiktet. Grabbarna är i varje fall helnöjda med ridturen - långt enklare och roligare än de hade trott.

Mira och mamma plockar blommor och letar lamm under vår ritt, men de enda djur som syns till är ett par rejäla baggar och så gårdskatterna som smyger runt i gräset.

När vi nöjda rullar i väg från gården passerar vi familjens fält med solrosor.

- Den har vi för att det så fint ut från vägen, säger Kristina. Fröna får småfåglarna äta upp.

Johan Öberg, johan.oberg@dn.se, är resereporter på DN.